

ומה הארץ השיממה היא אם רזה הישי בה עץ אם אין
והתחזקתם ולקחתם מכפרי הארץ והיבויים יבוי בכורי
ענבים ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר בן עד רחב
לנא חמות ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן
שעי והלכו ילידי הענק וחברון שבע ערים גבוהה
לפני עקץ מצרים ויבאו עד נחל אשכול ויכר דגו
משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו ממוט בשלום
ובין הרמנים ובין התאנים למוקם ההוא קרא נחל
אשכול על אדות האשכול אשר כרדו משם בני
ישראל וישבו מהור הארץ מוקץ ארבעים יום ויבטו
ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל
אל מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת כל
העדה ויראום את פני הארץ ויספרו לו ויאמרו
באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש
הא וזה פריה אפס כי עז העם הישב בארץ והערים
גבוהות גדולות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם עמלק
וישב בארץ הנגב והחתי והיבסי והאמורי ועלב בהר
והכניענו וישב על הים ועל יד הירדן והם נלבו את
העם אל משה ויאמר עדה נעלה וירשנו אתה כי
יכול ונכב לה והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא
נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו וישא דבה
הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ
אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלה וישבה היא
וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מרוה ושם ראינו
את הנפילים בני ענק מן הנפילים והני בעינינו כחזנים
וכן היינו בעיניהם ותשא כל העדה ויהו את קולם
ויבטו העם בלילה ההוא וילכו על משה ועל אהרן
כל בני ישראל ויאמרו אלם כל העדה קו מדתנו
בארץ מצרים או במדבר הזה לו כותנו ולבנה יהיה
מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפול בחרב נשינו
ושפנו יהיו לבנו הלוא טוב לנו שוב מצרימה ויאמרו
איש אל אחיו ונתנה ראש ונשובה מצרימה ויפס
משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל
ויהשעו בן טן וכלה בן יפנה מן התרם את הארץ
קרעו בגדיהם ויאמרו אל כל עדת בני ישראל אל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה
הארץ מאד מאד אם הפך הו יהו והביא אתנו
אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת
חלב ודבש אך ביהוה אל המרדו ואתם אל היראו
את עם הארץ כי לחזמו הם סר עולם מועדיהם
ויהוה אתנו אל היראום ויאמרו כל העדה לרואם
אתם באנשים וכבוד יהוה נראה באל מועד אל
כל בני ישראל

ויאמר יהוה אל משה עד אתה יאעני העם הזה
ועד אתה לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי
במצרים אכנו מדבר ואורשנו ואעשה אדתי כגוי
גדול ועינים מוכנו ויאמר משה אל יהוה ושמעו
מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו